

ابوالحسن نصر بن شمیل تمیمی

ابوالحسن نصر بن شمیل تمیمی، از لغت‌شناسان برجسته قرن سوم قمری و از شاگردان [خلیل بن احمد فراهدی](#) بود که منصب [قضاوت](#) را در [خراسان](#) بر عهده گرفت. او سرانجام به [سال ۲۰۴ ق](#) در [مرو](#) درگذشت.

فهرست مندرجات

- [۱ - معرفی اجمالی](#)
- [۲ - پانویس](#)
- [۳ - منبع](#)

معرفی اجمالی

ابوالحسن، نصر بن شمیل بن خرشة بن یزید تمیمی مازنی مروزی بصری، از لغت‌شناسان برجسته و از افراد مورد اعتماد در این رشته و در زمینه لغت‌های غریب و از پیشوایان حدیث شناخته می‌شود. وی در مرو به دنیا آمد و همراه پدرش به [بصره](#) رفت و در آن جا رشد کرد. مدتی نیز در صحرا و در میان بادیه‌نشینان رحل اقامت افکند تا عربی را از سخنوران عرب بیاموزد. آن گاه به جمع شاگردان خلیل بن احمد پیوست و از او دانش آموخت و پس از وفات خلیل، کتاب [العین](#) او را تکمیل کرد. در بصره زندگی بر او سخت شد، از این رو به خراسان رفت و در شهر مرو اقامت گزید و منصب قضاوت را بر عهده گرفت. او به [عدالت](#) رفتار می‌کرد، لذا شیوه‌اش مقبول و پسندیده افتاد. نصر تا زمانی که مامون در مرو اقامت داشت، از راه قضاوت، مالی عظیم به دست آورد. او نخستین کسی بود که در خراسان اظهار تسنن کرد. تالیفات او عبارتند از: کتاب فی الصفات و الاجناس، کتاب فی الانواء، کتاب فی المعانی، کتاب فی غریب الحدیث، المدخل الی کتاب العین، کتاب الشمس و القمر و رسالة فی الحروف. او در مرو بدرود حیات گفت.

[۱] زرکلی، خیرالدین، الاعلام، ج ۸، ص ۳۳.

[۲] حموی، یاقوت، معجم الادباء ارشاد الاریب الی معرفة الادیب، ج ۶، ص ۲۷۵۸.

[۳] ابن خلکان، احمد بن محمد، وفیات الاعیان، ج ۵، ص ۳۹۷.

[۴] ابن‌کنثر، اسماعیل بن عمر، البدایه و النهایه، ج ۱۰، ص ۱۷۲.

پانویس

- ↑ زرکلی، خیرالدین، الاعلام، ج ۸، ص ۳۳.
- ↑ حموی، یاقوت، معجم الادباء ارشاد الاریب الی معرفة الادیب، ج ۶، ص ۲۷۵۸.
- ↑ ابن خلکان، احمد بن محمد، وفیات الاعیان، ج ۵، ص ۳۹۷.
- ↑ ابن‌کنثر، اسماعیل بن عمر، البدایه و النهایه، ج ۱۰، ص ۱۷۲.

منبع

عبدالسلام ترمائینی، رویدادهای تاریخ اسلام، ترجمه پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ج ۱، ص ۴۵۸.

رده‌های این صفحه: [درگذشتگان سال 204 قمری](#) | [شخصیت‌های قرن 3 قمری](#) | [عالمان لغت سده سوم قمری](#)